

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Elofizetési ára
 Egész évre . . . . . 8 K
 Fél évre . . . . . 4 „
 Negyed évre . . . . . 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.
Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. I. k. a. y i.
 Ernő könyvkereskedésben Alsólendva.
 A nyitlter sora egy korona.

Zalavármegyei

Közművelődési Egyesület.

Már csak napok választanak el bennünket a Dunántúli Közművelődési Egyesület - új fiokjának, a Zalavármegyei Közművelődési Egyesület -nek zászlóbtontásától!

A lelkes szózat, melyet a »Dunántúli Közművelődési Egyesület« elnöksége, a magyar faj nemzeti, értelmi és társadalmi egységének megizmosodása érdekében intézett a dunántúli főispánokhoz — természetesen talajra talált Batthyány Pal gróf szívében.

Komárom, Sopron, Somogy, Baranya után immár Zalavármegye is egyesületi szervezettel kapcsolja be magát a közművelődési célok nemes szövetségébe, mely kell hogy behalózza a Dunántúlt s annak fontos földrajzi területével együtt a rajta élő lelkeket is.

A dolog komoly elhatározásokhoz méltó csendben, hangos szónoklatok, értekezletek és hosszú tanakodások nélkül érlelődött meg.

Hízen mindnyájan érezzük a tizenkettedik óra közelését.

Mindnyájan érezzük, hogy Szent-István koronájának tiszta ragyogásáért, országának nyelvben s érzésben magyarságáért nemcsak kötelességekre, de áldozatokra is készen kell állnunk.

Mindnyájan érezzük, hogy ezt a hazát nemcsak elfoglalni kellett, de meg kell azt tartani is.

Megtartani pedig csak az bírja, aki tud és akar magyar lenni e földön.

Aki tud hűségesen résen állni eszével, szívvel és keze munkájával a magyar faj államalkotó erejét és rendeltetését eldöntő nagy kulturális és közigazdasági válságokban.

Aki tud testvér lenni testvérről; de tőből lebirja vágni a kezét, melyet gonosz vagy meglepődött gyermek emel a drága, édes anyja ellen.

Már rég eldőlt a vita az állam és társadalom külön hivatásáról ebben a létfenntartó küzdelemben.

Magyarország legkiválóbb államférfiai közművelődési egyesületek keretében tettek és tesznek hitvallást az állam és társadalom egymásra utaltságának elengedhetlen s egyeduról célhoz vezető szükségességéről a magyar nemzeti állam kiépítésében.

Mindenestre szeresésnek mondható a szándék, hogy a Zalavármegyei Közművelődési Egyesület alakuló gyűlése a vármegyei törvényhatóság bizottság egyik legközelebbi gyűlése kapcsán tartassék meg.

Impozáns egysülése lesz ez a megyei élet keretében és kereten kívül tevékeny társadalmi erőknék egy közös, szent elhatározásán.

Vármegyénk már a Dunántúli Közmű-

velődési Egyesület első riadójára is egy nagy és lelkes csapattal jelent meg.

Saját zászlója alatt — hitünk szerint — ott lesz egész Zala!...

Addig is tehát, míg a Dunántúli Közművelődési Egyesület elnökségének megbízásából szerkesztett alapszabály-tervezet a meghívókkal együtt szétküldött, lelkünk mélyből üdvözöljük a Zalavármegyei Közművelődési Egyesület szép és áldásos gondolatát s szívvel örömmel készülünk a — vizsontlításra!...

Uj vonatközlekedésünk lesz.

— De mikor? —

Az elmúlt napokban, minden szóbeszéd gőc- és központja a mi vicinálisunk volt. Az a hír terjedt el a városban ugyanis, hogy a dunántúli helyierdeki vasutak szombathelyi üzletigazgatósága — engedve a lendvaiaik és a környék régi óhajának — kilátásba helyezte, sőt meg is ígérte, hogy ez év májusától kezdve délben is közlekedik egy személyvonat állomásonk át. Sőt nem egy, hanem egyszerre két vonatról is volt szo az üzletigazgatóságban, mert a terv szerint egyik vonat Csakortnyára felöl jöve pontban 12 órakor ér be Alsólendvára, míg egy másik — szintén személyvonat — Zalaegerszeg felöl ér be ugyancsak 12 órakor és a két vonatonak itt lesz a találkozása s a kitérese.

Talán mondanunk sem kell, hogy az üzletigazgatóság eme praktikus újításának híre által-

Panaszok.

I.

Nem dalolok többé; mint a sas magásra
 Nem szállok az inlet himes szárnyaim;
 Nem tör fel a lelkem túl a csillagokra,
 Nincsenek már búszke, hű vágyaim.

Hogya szól az ének, nem pezsg már a vérem,
 Viharos hűvel nem pengetem a hürt;
 Az életvágyam, ha elfáradt lelkem:
 Nem nyugozok a lanton... rá bántam borult...

Miert is daloljak?... hízen minden elmúlt;
 Régi vágyaimra sírva gondolok;
 Akit úgy szerettem, élte nyarán elhunyt;
 Miert daloljak hát? — Nem!... nem dalolok!...

II.

Merengve, míg szívünk a csillagokba
 Remélve, bizva és szeretve hit:
 Csapongó vágy s a képlet el — messze,
 Tünderések örök honába vitt...

Odaburaltam ekkor lágy öledre,
 Mondhatlak jékkel resztelt a szívünk;
 Csak azt beszélte minden ott körülöttünk,
 Hogy mi örökre boldogok leszünk.

S e boldogságának vége mindörökké!...
 Üdvöm e világon vajj! hol keresem:
 Ha lágy öledre nem borulhatok,
 Csak sírhalmokra... édes kedvesem!

Toportyán ur vőlegénysége.

(Székelyországi historia.)

Az »Alsólendvai Híradó« számára írta:

Danis Jenő (Csákszereda.)

Ne gondoljak kérem, hogy Toportyán ur vőlegénysége valami közönséges eset. Nem hasonlít az a másfajta tisztességes legényemberek életfordulásához.

A kiföldön még erről nehezen hallották, mert hát a mi kunai bástyáknak, a Hargitán meg a telefonosdrönyök búbjós zöngése is alig hallódik át, hát meg a Toportyán ur története, mely ez időben a guszalyosok rokkájának fonálán szaladgál. Ahaját az itt, Székelyföldön nagy esemény lesz, ha majd a gyorsjárású bórharangok nyelvre kerül.

Ugy történt, hogy Toportyán ur egy szép napon arra az észleletre jutott, miszerint viharvert, kopott vaklatu kurija ingadozik, minek oka a szesz iránt táplált szörnyű gyűlöletében keresendő. Letélegyen az akármilyen természetű; meg nem türte sehol, pusztította, ahol érte, ahol hozzá juthatott. Csakhogy ez a szenvedélye aztán hamarosan elvitte sorjában a szép nemest is, amit az öreg nemzeti Toportyán ugyetlen jussatjára hagyott.

Igy hát mit volt mit tenni Toportyán urnak: hajlott »jóakarói« tanácsára, — neki indult azsem szokatlan.

Nem volt éppenséggel csunya legény ökelme; hogy egykora lövedébe egy fél arasszal a má-

siknál, hát az előnyere valik az asszonynepek, mert lépéssel sem hagyja el.

Termete: hát sudár, dell left volna, ha nem szabják kurtara most meg már mind a két lábát, — s hogy aztán az ételes kamrája duzzadtabb volt a kellelénél s arcan örökösen május hajnala derengett, ez csak különbeni jólelörtökön tanúsított.

Vérmes reményekkel elvete sántikálta végig a vidéket, menyasszonyok alatt bögészve; de hát az olyan, mint a negylevelű löhere: — ritkán találja az, aki keresi.

Szeresére akadtak olyan jóakarói is, akik kicsinyke lakoma, hébe-hóba egy pohárka »büfelejtő« fejében belesegítik a földi boldogságok bölősejébe.

Két nemes atyafia vállalkozott, hogy akárhonnán, de keritene menyasszonyt s azt is kipuhatolják, hogy van-e valami kised vagyunkjára a szépséges asszonynak valónak. Ez fobénjáró dolog, mert »az piczula« a házassághoz dukál, az asszony — hát az is elfér valahogy az között; de hát köllöm a pokolnak köll.

Hát kerítették asszonynak valót.

Szépséges leányzó volt, aki mellett Toportyán urfi bizony holtig elbicegethetett volna, — nem veszi észre senki. Aztán hát volt ott a nagy három voros-éke szövötes szoknya s bársony lajlik alján még szépen csengő többfajta éreceske is.

Toportyán urt elvezették és ékes szavakkal kommandálták nemes Korotnyai uram atyai jóindulatába, — rádotnye egy nagy halom diceretét vendékekre. Az meg csak pislogott apró, sünyi szemével, de nem szólt egy árva szót sem.

nos megelégedésel találkoztok közönségünk körében. Annál is inkább, mert a lendviaiaknak már párizsi kelletti a kedvetlenül közlekedés elleni panaszuk és ezzel szemben már régi óhaját tárgya, hogy az üzletgazgatóság végre-valahára szánja el bajunkat.

Különösen a kereskedőembereknek és a környékből hozzáuk jövő vidékieknek jelent egy egész új világot az új vonatközlekedés. Mert idáig tudvalevőleg úgy volt, hogy ha egy környékbéli ügyes bajos ember a dolgainak elintézésébe a reggeli vonattal jött — akár Csáktornya, akár Zalaegerszeg felől — hozzász, s ha történetesen a nagy távolság és rossz idő miatt haza is vonaton akart menni, estig kellett a városban vezetgelnie, amíg a csáktornyai vagy a zalaegerszegi vonat indult.

A városunkba jövő vidéki kereskedők, ügynők és más üzletemberek sem voltak másképp. Dacára, hogy néhány órát igénybe vevő dolgukat még a kora délelőti órákban elintézték, estig a legtöbb esetben ki sem mozdulhattak a városból, mert hát nem volt közlekedés. Vagy ha mihamarabb leakarták rázni magukról a lendvai port, drágán fizetett bérkocsin voltak kénytelenek Csáktornyára állni, míg onnan aztán vonaton utazhattak a szülőháza valamely irányába.

A mi sorsunk sem volt virágosabb. Ha pl. Kanizsára akartunk átmenni dolgainkat végezni, fél napot kellett az utazásnak szentelnünk. Elfeleltünk a vonatra kora reggel, és mire odaértünk — delután lett. Pedig Kanizsa maga elég közeli szomszédunk, de hát olyan időben érünk Csáktornyára, amikor nincs csatlakozás.

Az üzletgazgatóság terve azonban alaposan változtat a helyzeten. Akik reggel jöttek a déli elintézték a dolgukat, azok a 12 órai vonattal mehettek akár Csáktornya, akár Zalaegerszeg felé. Csáktornyai is, meg Zalaegerszegi is a legtöbb irányban lesz csatlakozás.

Szóval, sokat nyernék a déli vonattal. Mi is, meg a város is. Mi azért, mert kényelmesebb és kedvezőbb lesz az utazásunk, a város pedig azért, mert fellendül az idegenforgalom, mert — legalább megközelíthető lesz Alsólendva. Tehát a város érdeke is, hogy meglegyen az a vasút.

Hogy meglesz, azt egy szavahihető, beavatott embertől tudtuk meg, aki privatic — állító-

lag — informálódott az ügyben. Viszont a helybeli állomáson még egy kukkot sem tudnak az új vonatközlekedéséről. Legalább is erre mutat állomásokunkunk egy nyilatkozata, amit ebben az ügyben előtünk tett. Szerkesztőnk ugyanis, mihely tudomására jutott az üzletgazgatóság terve, felkereste Lázár Győző állomásfőnököt és megkérdezte: mi lehet igaz a legújabb hírből. Az állomásfőnök kérdésünkre ezeket mondta:

— A dolgokról nem tudok semmit. És az annyit jelent, hogy egy szó sem igaz abból, amit a városban beszélnek. Ha az üzletgazgatóság májusban új vonatokat akarna indítani, erről legelőször is nekem volna tudomásom, és csak azután a közönségnek. Véleményem szerint kóhomonálnál nem egyeb az egész hír.

Mi megköszöntük a felvilágosítást és hosszú orral, de nem teljesen elvesztett reménnyel távoztunk. Talán mégis igaz a hír, talán csak hivatalosan nem értesítették idáig a tervről az állomásfőnököt, míg privaticé kizávargató? Szóval mi reménykedünk. Nincs kizárva az, hogy csatlakozunk a reményeinkben most is, de az sem valószínű, hogy a vasutgazgatóság megmondja a dolgot és utnak ereszi a déli vonatokat.

Mulatós Alsólendva.

Bálok, táncvigalmak.

Azt mondják, hogy kevés a pénz. Azt mondják, hogy nehéz az élet, agyonnyújt az embereket a gond, a késétségbeesés a megélhetésért. Aki meg akar győződni ezeknek az állításoknak az igaztalanosságáról, annak tessék figyelemmel kísérni egy ilyen farsangot. Dacára, hogy egész esztendőn át nem vonjuk ki magunkat a földi élvezetekből, ilyenkor a virtuosus legény, aki legtovább bírja az éjszakai árárdokat, aki az asztal alá issza társait, legnagyobb kontót csinálja és ott van mindenütt, ahol a zene szól és ahol Carneval emlékeit éltetik.

És csodálatos, hogy még a bálozásban is akadnak versengők, akik egymást tullicizálják öltözékben, gallériában egyaránt. Igaz ugyan, hogy e versengésre a személyi hiúságon kívül

a körülmények viszik az eübereket, akiket mostanában jól jobbra, hol balra rancigálnak a különféle egyetek. Ma ide, holnap oda hiv a költéség, de nem kérdi fölök senki: honnan kerül az esztelen mulatózásra? Sok ember inkább koplal egész éven át, de farsangon jól mulat.

Lássuk csak: Alsólendván hogyan kezdődik a farsang. (És ebből következtessünk, hogy hogyan végződik.)

Az igazi farsang az építőmunkások szombatibájjal közzöntött be, melyet mindig és rendszerint a Koronában tartottak. Nohát ha az egész farsang olyan pezsgő jökevényben mulik el, mint amilyen a kezdődött, akkor nem busulunk. Derék kövmeiseink megmutatták, hogy mulatás később is tudnak hígadtán és felvilágosult emberhez méltóan viselkedni, ami dicseretőleg legyen mondva az illetőknek. — A vig muri, mely iránt az intelligens férfiosztály részéről is észlelt volt némi érdeklődés, reggelig tartott. — Felültekintek a következők: K. Hajós Mihály 9 K 20 fill., Ascheri József 3 K 20 fill., Oszeszy M. Victor 2 kor., Nábráczy Béla, Báder Herman, Balkányi Ernő, Gálits Tamás, Schwarc Károly, Dr. Brünner József, Porm Ferenc, N. N., N. K., Kardos József 120-120 kor. — Zombi Mihály 1 kor., Toplak János, Raposa Ferenc 80-80 E., Elefánt Dávid, Weisz Rudolf, Ferber József 40-40 Monda János, Schwarc N., Meizi Lajos, K. Ó., Simonka János, Maurer József, Hartmann tanító, Marton Anna, Marton Mari, Salamon Gizé, Beck Erzi, Reichenfeld József, Ermenyi János, N. N., Szekei Pál, Ermenyi Sándor, N. N. 20-20 fill.

A farsang második bájját tűzoltóink, ezek a fáradatainak, derék emberek rendezik. Február 2-án lesz a bájuk, és hisztük, hogy találják azt egymásnak az egész város. Ha van pártolásra érdemes egyesület, egy a túltóság az, akik egyenesen a közönségre — és viszont — vannak utvalva. Ovdajlon le a közöny jökevény a szivekről, döstme meg a humanizmus iránti tiszteletünk a zásveletlenség és ha már egész éven át eldugjuk erszényünket az áldozat elől, legalább most ne tegyük, amikor számtalanuk reánk.

A legközelebbi napokban küldi szét meghívót városunk legfathalab egyesülete, az Ifjúsági Kör, amely február 8-án, szombaton este rendezti táncvigalmát. Az ifjúság egylete nagy és szép reményekkel néz estélye elé, amit méltán tehet, amennyiben máris kedvező az érdeklődés a mulatásig iránt. Az estélyt azok rendezik, akik egész heten át görnyedve robotolnak s akik számot tartanak egy napra, amikor jól kumulálják magukat. Annál is inkább megérdemlik a pártfogást, mivel egyesületük célja a hazafias érzelmek és testvéri érzések ápolásán kívül az is, hogy a fiatalsággal megismerettesse az egyesületi életet és elvonja a korcsmai szórakozásoktól — A február 8-iki estély nagyon jó alkalom lesz közönségünknek arra, hogy rokonszenven ezen tórkövy, új egyesülettel szemben kimutassa.

A Iparos Olvasókör is nagyban készülődik a febr. 29-én rendezendő vigalmára. Ok a Fereny-féle vendéglőben tartják estélyüket, még pedig — mint említettük — kapcsolatosan Pataky Kálmán arcképenk leleplezésével. Ami az előjeleket illeti a sikerre vonatkozólag, a leleplező kedvedzőbbek. Amit biztosít már az a körülmény is, hogy az ottan való megjelenés Pataky személye iránti tiszteletünk röjűk le.

Mig a rendezni szokott Korcsolya-bál az idén alighanem elmarad, addig a Kaszinó évenest — hir szerint — a farsangban egy szerezés estély. Hogy mikor, azt még nem tudjuk.

A polgári bálokban kívül a szakácsknők is szobalányok is bálit akarnak rendezni. Hát ők is megengedhetnek maguknak egy kis mulatást.

Szóval, hangos lesz az idei farsang. Lesz tánc, mulatás elegendő. Csak bírja a zsebuink. De ki tördök az anyagi gondokkal? A fő az, hogy jól érezzük magunkat, rangosan álljunk Carneval öfenségeknek uralkodása idejében, aztán az sem lesz baj, ha a jövő farsangig koplalunk.

Báli meghívókat

a leggyorsrubbított a legszébb kivitelig olcsón készít

Balkányi Ernő nyomdája Alsólendván

Korotnyai uram méltóságtejes magatartással, figyelmesen hallgatta a forró ajánlást s mikor azt nagyszokás bevezették, egyet-kettőt köhintve csendesen válszólt:

— Szivesen hallgattuk figyelmelt beszédét, amiben meggyőződünk a nemes kéro ifju tisztségéről, sok szivbeli jósgárdó; de mivel hogy a végzöllás egyetlen magzatunk illéti, tetállan harmadnapra szivesen látjuk náunk jó uraimékat s aztán minyest megratnik általam a pernefórum-levele is. Lesz rá gondolatok, hogy kéro uram mindenben elegendősegget nyjerjen.

Toportnyai uramék szjaes széles mosolyra huzódott s kezüket dörzsolgetve hagytták el az óromapa házat.

Hamar hírlú futott a nagy eset s bizony majd külddel: az emberek szeme a nagy csodálkozástól, meg az irgységétől.

Volt mulatás! Itak előre a gazdag pernefórum-levele, melyre írva látta már képeztelében a cserépfedle, fehérre meszelt tornácok házat, zöldelő termőföldeket, sok-sok labos jósgárdó; aztán 1000, 2000, 5000, 10.000 pengő forint mind-mind ott lesz a pernefórumlevelel és az mind-mind egészen az övé lesz.

Nem is csoda, ha elkábult a nagy boldogságtól, no meg a somlyói borvíz nélkül ivott sok szertartalmu karcsótló és hát a szószótlók lábai segítették haza a portájára.

Harmadnap nagy pontosan beállították és aláztos instálgatásokkal járultak Korotnyai uram elé.

Mig elhelyezkedtek, Korotnyai uram sudár bajusza alatt furcsa mosolygás kalandozott. Örvendezett előre a kifundált tervények.

Hallotta ő már rég Toportnyai uram mire hajhászó szándékát s bizony ő sem eszt a feje lágyára. Hogy ő tulhagyjon az eszén járn! No még csak az kellene!

Lesz pernefórum-levele, de még milyen!

Korotnyai uram elővette a ládából a szépen összerakozott pernefórum-levelet s átadta a kis-csepett, lepámpálkozott völegénynek s hogy az menten szelbontotta, a másznagok egymás háttára ágaskodva igyekeztek megdumálni a tartalmát. Beléírva ez volt:

„Nemes Toportnyai Miklósnak kiadatik házassági ajándékképpen egy üveg szesz, mivel hogy neki az k. e. l. 1. — azontúl megengedtetik, hogy a galambducok ünnepi kapun hozzátartozóival meliöbb eltakarodjék.”

ly kezdődött az ő völegénysége.

Ma már a tizenharmadik helyen próbál szerencsét.

Ez — megfogadta — az utolsó lesz. Ha még ez sem ütődik nyelbe, nem segít más rajta, csak a csendesen kanyargó szöke Maros vize.

Ettől a fenyegetéstől ugyan nem kell tartani, mert nincs ember a székelységben, aki nálánál jobban irtozék a víztől.

Dehogy! Csak göbésökök.

Toportnyai ur egész völegénységének csak egy érdekessége van, az, hogy tényleg megjörtéint.

HIREK.

Dal a drága husról.

Levesre eddig az ebédnél
Mindig a hús következett,
Őz-comb vagy marhahús, vagy éppen
A korhú — tulipánselet.

Igy volt ez eddig. Am ezentúl
Megbomlik az étrendi sír,
A húst kidobja egyszerűen
A gyorsan szálló röpke kor.

Mivelhogy a hús egyre drágul,
A marha egy bögő — vagyun,
Ha tudná, mennyit ér a hús,
Ah, büszke lenne rá nagyon.

Kit eddig marháknak neveztek,
Azt hitte, kicsinyelik őt,
Ma büszkére tehet e címzés
Mindenkit a világ előtt.

És nemsokára majd megérjük,
Ha az idő tovább pereg,
„Lovag” helyett a „marha” címet
Kalkják k.v.áló emberek.

S bár én e címre sose vágyom,
Sem díjjal, sem díjmentesen,
Aki veti magát utána,
Tudom, stréber nem egy leszen.

S Ujházi mester, akinek most
Egy marhacsoport a világ,
E címmel spórol majd jövőre,
S csak az „nagyoknak” nyújtja át...

— **Eljegyzés.** Mosonyi Sándor máv. hivatalnok Kamaraimarovicérl jegyezte Füst Alajos kerkeszentmiklósi vendéglős kedves leányát, Gizella kisasszonyt.

— **Névmagyarosítás.** Fleiner Mór pénzügyésnek a vezető család nevét — helygymiszteri engedélyvel — „Földes”-re változtatta.

— **A Vendéklők Magyar Közművelődési Egyesület** Bathányi Zsigmondné grófnő ömlétségének vendéksége alatt f. évi február hó 1-én Muraszombathán a Dobrai nyugvendéglős összes helyiségeiben saját pénztára javára zártkörű táncgalimat rendez. A rendező bizottság, melynek elnöke gróf Bathányi Zsigmond orsz. képviselő, már hetek óta lázas tevékenységben, minek folytán oly nagy az érdeklődés a közönség körében, hogy bizvást remélhető, hogy e táncgalim, mely a kulturális és hazafias célokat szolgáló Egyesület pénztárának gyarapítását célozza, várakozáson felül sikerülend. — A zenét Vadas József szombathelyi cigányzenekara fogja szolgáltatni.

— **Városi tisztújítás.** Csendben, minden vehemensebb agitáció nélkül folyt le a penteken délelőtti városi tisztújítás. Nagyon sokan el sem mentek a szavazásra, aminek oka egyrészt a városunkban fellépett tömeges megbetegedésekben rejlik, másrészt abban, hogy polgártársaink nem igen érdeklődnek a városi közigazgatási ügyek iránt. Pedig hát dukálna törődni vele, hogy kiket említek a vezetői székbe, kire bizzuk a kormányt, mert attól függ városunk jövője egészen. — A tisztújító gyűlést fél 11 órakor nyitotta meg Szilágyi Dezső szolgabíró. A kandidáló bizottság a képviselőtestületből került ki. Elsőnek a bírói állást töltőtették be, melyre Poppel Lajos, Koutnyek Ferenc, Toplak János és Toma János voltak jelölve. A négy jelölt közül a közbizalom a régi bíró, Toma felé irányult, aminek eredményeképpen a bírói állásra őt — egykét szavazat híján — egyhanglúan ismét megválasztották. Helyettes bírónak Csaplovics József, Toplak János, Poppel Lajos és

Koutnyek Ferenc jelöltek, kik közül Csaplovicsot választották meg nagy többséggel. (Furcsának tartjuk, hogy a régi helyettes bíró nem jelölték a helyettes bírói székbe, dacára hogy ezt sokan várták. De még különösebb, hogy egyáltalán sehova sem jelölték, hanem mellőzték minden vonalon) — Esküdtök lettek: Bellovics Antal, Kúrova József ifjú, Gállits Tamás, Gerencsér József Harmasalom, Hegedűs Lajos és ifj. Gazdag János. (Innen meg az idősebb iparosok szorultak ki teljesen) A pénztárnoki állásra fizetésemeléssel, egyhanglúan újból Faragó Istvánt választották. Fogyazási bizottság a következők továbbra is Enreich János lett, míg közgyűlések Tivadar Ferencet újból megválasztották. Ezzel a tisztújító gyűlés, mely elé sokan annyi reménylen néztek, bezárult.

— **Öngyilkos tanár.** Csáktornyaának a mult csütörtökön kínos szenációja volt. Zsebők János polg. isk. rajztanár, az ottani társadalom egyik tisztelt alakja, öngyilkossági szándékából főbe-lőtt magát. Halálós sebével Varasdra vittek. Öngyilkosságának okáról kettőre verző kering Csáktornyaán; egyik szerint feleségének hűtlensége adta kezbe a fegyvert, a másik szerint az a körülmény, hogy a fárlaton elutasították egy képet. — Érdekes az, hogy a csáktornyai újság — dacára, hogy csütörtökön történt az öngyilkosság — vasárnapi számbában egy kukkot sem említi a szenációs esetről.

— **Emelünk, emelünk!** A mézárások és hentesek megint sírnak. És ha a mézárások és hentesek sírnak, ez legalább is azt jelenti, hogy nincsenek megelégedve a napi bevétellel. Hogyan segít tehát egy mézárós vagy hentes ezen a bajon? Csak úgy, hogy gondol egy nagyot és — fel-emeli a húsának az árát. Mármit nem az ő húsának, hanem a marháénak, a disznóénak az árát. Gondolja magában: nyögő publikum. És a publikum nyög és — nem csak húst. Vagy csak ünneppan eszik, akkor is nagyon mérsékelt adagjal. Mondhatjuk, egy cséppet sem praktikus üzletembernek a mézárósaink és hentesink, akik a minap felemeltek a hús árát. Nem. Mert ha kicsit is gondolkodnának, rájárnának, hogy ezzel a folytonos és indokolatlan stájerolással léptenyomon redukálják a hús-érvök számát és emelik a növény-érvökét, ami végeredményben sokkal súlyosabb öréjük nézve, mintha módot nyujtának a szegényebb néposztálynak is a hús élvezetére. Mert hogy nem a kényszer hatása alatt emelik Alsólendvát ismét a hús árát, az kezel-foghatóság bizonyossá lesz mindjárt, ha meggondoljuk, hogy a kimert hús árához képest milyen nevelésben oltó a levagandó marha húsának élősúya s azt, hogy a takarmányhiány miatt milyen könnyen lehet marhát vásárolni. Denique, mézárósaink és hentesink most is indokolatlanul stájerolnak, mint legtöbbször. Hova jutunk ezzel az észvesztéssel áremelésel? Oda, hogy a hús malonpan fényűzési cikk lesz az asztalunkon, a mézárósok és hentesek pedig egészen kimennek a divatból. — Mindenesetre a hatóságunk kelte utána nézni, hogy ne legyünk ki-szolgáltatva két-három ember kenyé-kevének...

— **A sztrájkőrő büntetése.** A nagykiszai Fischel-nyomdában meg az ősszel sztrájkra hűnkés a munkások. A sztrájkőrők közül egyik munkás visszament dolgozni, akin most a többiek úgy álltak boszut, hogy éjjel rálestek és véresre verték.

— **Fületlen gomb.** Egyik megyei lap meghonosította körében a versék közléseit és mindjárt legelőször ez a szellemességgel kezdti:

A Fő-úton ballag
Egy mámoros alak
Ez amint félre néz
Legott lecsap a vész!
Oh! jaj jaj!... elbukott!

De ne fájjon a fej,
Mert nekünk lesz majd... Haj!
Valami elegáns?
Város világítás?
Addig ne egy kukkot...

Hát bizony, ahol ilyen magok nivón áll a költészet, ott el is kel a viláosság!

— **A kortesnőta miatt.** A legutolsó örszággyűlési képviselőválasztás alkalmával történt, hogy a muraszombati kerületben gróf Bathányi Zsigmondnal szemben fellépett jelölőnek Porokláb Mihály dr., celdmunkái ügyvéd is Bathányi ellen erősen harcoltak Porokláb megválasztása mellett s a harc közben meglepeten egy kortesnőta, amely Porokláb beszélgetés is érintette, Porokláb szerencsésen elbukott a választás alatt és ekkor pert indított a kortesnőta miatt a szerző Szabó Ignác ellen, azonkívül a fejlejtésbe belevonta Bathányi Ernőt is, akinek a nyomdájában készült a röpírat. Bálkányit az első hatóság annak idején teljesen felmentette a vad alól, de Porokláb — aki nem lehet egészen tisztában a sajtóörvény 1848: XVIII. ct. 13. §-ával nem elegendet meg ezzel az erdményvel, hanem a győri ítéletáblához folyamodott, kérve Bálkányi megbüntetését. De az ítéletábla sem védeket különben, mint az első bíróság, ezért Bálkányit is a forum is felmentette. Porokláb ügyvédi tudása tehát másodsor is csüörtököt mondott!

— **Farsangi komédia.** Csodáltság, mennyire képes megváltoztatni egy ilyen farsang a legkomolyabb ember kedélyét is! Aki nem hiszi ezt, hallgassa meg az én mesémet. Egyik napon néhány különben komoly ember jöföjta birkapöröltre hivatalos volt egy szinten komoly emberhez. A vendégek találkát adtak egymásnak, hogy együtt érejenek a birkapöröltés ur hajlékában s mikor már mind együtt voltak, egyik urnak pokoli terve támadt. Gyorsan elvargolt, és pár perc múlva egy vasos láncsal és egy nem kevésbé vasos doronggal tért vissza. A vasos láncot hosszú kapacitással beleakasztotta egyik „vendég” nyakába, a lánc másik végét pedig ó kezébe fogta s miután a poznavál néhányat rádongtetett a medvévé degradálódott vendéket, ekként vonult végig a városban az erdekes ment, egészen a birkapöröltés ur hajlékjáig. Mivel pedig világos nappal, a város kelők közepében történt mindez, természetesen sok nézője akadt a pukkasztó látványnak — Es még mondják, hogy nem elegeé mulatságos egy ilyen kisvárosi farsang!

— **Nagy ribillió** volt szerdán délután az Árok-utcában, ott, ahol muszkisügényünk laknak. Gál Elek zenesé feleségére valamért meg-agyadott egy csomó cigányasszony, rátámadtak, haraba-főbe verték és hajánál fogva végighurcolták az udvaron. Talán agyon is verik, ha a legkritikusabb pillanathban odaért szomszédok ki nem mentik a szegény asszonyt Farao gyengédletem lényainak kezébe! — Dacára, hogy a ribillió irtózatos lármával történt és hosszú ideig eltartott, hatóság ember nem volt sehol látható. Ilyenek a mi közbiztonsági állapotunk!

— **Táncmultságok.** A szentgyörgyölgyei ev. ref. egyházi saját vendéglős helyiségeiben a templomok bekerítés javára február 1-én zártkörű táncmultságot rendez. Kezde té délután 4 órakor. Személyleg 60 fill., családjegy 1 kor.

Cseszter közég illusztráció február hó 1-én Réceei Mór vendéglőjében jötkönyvön zártkörű táncmultságot rendez. Kezde este fél 8 órakor. Belépődi személyenkint 1 kor., családjegy 1 K 60 fillér.

A szentgyörgyölgyei önk. tüzilő-egylet a saját pénztára javára febr. hó 2-án Vagel Miksa vendéglőjében zártkörű táncmultságot rendez. Kezde délután 4 órakor. Belépődi személyenkint 60 fillér, családjegy 1 kor.

— **Influenzás világ.** Kellenetben, nyavalyakkal telt ide a mostani. A város egy fest, mint egy óriási nagy kórház, alig van épület, amelyben egy-két beteg ne fekdének. A kicsinykét kanyaró, torokfájás és egyéb influenza betegségek gyötrik, a nagyok javarészét influenzás, amely baj ugyszólván a legveszedelmesebb, mert a leg-átalattosabb. Az egyiket csak megszokozta egy kicsit s az aztán olyan egészségesen szabadul meg tőle, mint a makk; a másikat ágyba dönti, alaposan meggyötri s ráadásul még olykor örök időkre kiható emiékel is sújtja. Aki nem hiszi, hogy ez az átkozott baj annyira grasszal városunkban, az járja csak végig az egyes nagy hivatalkák s meggyötrődik róla.

— **Megfagyott koldus.** Belca közég határában a közlegelőn egy koldusnak látszó, ismeretlen — 50 év körüli — férfi hullájára bukkantak, aki a megfrott orvrendőri vizsgálat szerint itas állapotban megfagyott. A hullá személyazonosságának megállapítására a hatóság a kellő intézkedést megtette.

— A tegnapi vasárnak derűs, szép idő kedvezett, ami aránylag sok embert csalt a városra. Vásárló azonban annál kevesebb volt. — A kiscsib lopások tegnap sem maradtak el, mert az ördög sohasem alisp. de nevezetesebb tolvajlás nem történt.

Baleset. Illés István csezergető ember fát vágott e hó 22-én lezár. Amint az őrlákos egy hasabát fél a kart emelni, egy súlyos fa olyan szerencsétlenül esett a ballábára, hogy azt eltörte. Lakásán aljólak.

— **Falusi csendélet.** Hottó Péter Sándor híres legény Lentiben. Csak a múlt hetekben is egy nagyböszbász véredekést provokált az ottani kórszabán, de akkor ő huzta a rövidebbet, mert úgy összeverték ökömet, hogy alig tudott a saját lábán megállni. Azóta gyöngyülfőleben van Hottó, de maradtalan még most sem hagyta nyugodni. Szombatan bement a Deutsch-féle kórszabába és rövid szóvalás után nektámát, az ott ülő Jós Imre kovácsnak és acul ütötte, az ott ülő Jós nem szólt semmit, hanem elszaladt társaiért, akik aztán duplán, sőt kamatolást visszazsargolták Hottónak az ütlegeket. — Az incidensnek a bíróság előtt folytatása lesz.

— **Az éjjeliri támadója.** Zalkó József alsólakosi kúpect nov. 10-én megintette Szabó Ferenc helybeli éjjeliri, hogy csendesebben vigye kedjék. Zalkó ezért úgy megharagudott, hogy az éjjelirre támadt és tetleg bántalmazta. Szabó fejlemtette Zalkót, akit most a zalaegerszegi kir. törvényszék 5 napi elzárásra ítél.

Pénzhamisítók a vármegyében. Néhány hónapja annak, hogy a nagykanizsai rendőrség feljelentés érkezett Koltay Lajos ügyvéd irnok ellen, akiről a névelen feljelentés azt állította, hogy pénzhamisító társaságot akar szervezni s erre a célra társakat keres. — Koltay Lajos múltja meglehetősen zajos. Valamikor ahahó körözött volt, de fejeletni uton elmozdították, később pedig kiderült róla, hogy hamis okiratok alapján egy asszony birtokára kölcsönt vett fel. Ezért a büncért a bíróság Koltayt több évi szabadságvesztésre ítélte, nemrég azonban feltelesen szabadságra bocsátották s a börtönvelet embert egy kanizsai ügyvéd felfogadta irnoknak. A feljelentés vétele után a rendőrség ügyvéccsel kísérete Koltayt s nyomára jött annak, hogy az irnoknak nyílt bünsöt tervei vannak és hogy egyik közeli szülőhegyen akart pénzhamisító műhelyt berendezni. — A múlt héten aztán nagyon terhelő adók kerültek a rendőrség kezébe. Mates János felsőszidi börtönvelet ember, aki Koltayval együtt rabokodott, a sümegei csendőröknek elmondta, hogy Koltay már a börtönben tervezte a pénzhamisítást, amit már meg is kezdett. Bizonyíték felmatott több hamis ezüstpénzt, amelyeket állítólag Koltaytól kapott. Mates szembesített az irnokkal, de ez mindent tagad. Műtán a nyomozás céljára terhelő adatot nem tudott szerezni, Koltay szabadon bocsátották.

— **Elhárított veszedelmek.** Kiss János belatlici lakos hazának felteze vasárnap reggel — kémenyvetés közben — kisgyuladt. Talán porrig az épület, ha Kisse János kémenyepresegéd ezért nem veszi a veszedelmét és nehéz munkálat nem lokalizálja. Így azonban a kár csak jelentéktelen.

— **Rövid hírek.** Kisfaluud Tivadar keszthelyi végrehajtónak egy ottanatiszt átdatot 580 koronát, hogy azt egy hittelezőnek lefizesse. Kisfaluud azonban a pénzt elsisakoztatta. Ezért őt a bíróság most egyhávi fogházra ítélte.

A Nagy- és Kiskamizsát összekötő országúton sötét este két kocsi versenyhajrást rendezett. Epp akkor arra haladt Horváth Boldizsár asztalos, aki nem kerülhette el a kocsikat s az egyik kocsi elütötte. Sérülési súlyosak. Balesis József sümegei szijgyártó igen nagy kizsargatott a városban. Nagy lábón élt, szerelgátott, aminek az lett a vége, hogy büns uton kellett pénzt szereznie. Váltak hamisított és azokat értékesítette. Most letartóztatták.

Schmidt József orosztynyi gazda meghívta haragost, Horváth Józsefet szőlőjebe és itt ivás közben egy kapanyellel lötötte. Horváth sérülése halálos.

— **Persely-tolvajlás.** Valami pénz-éhes csirké-fogó a minap ellopja az Ifjúsági Körből az egyesület perselyét. Mivel pedig a persely olyan erős bádögöl van, hogy egykönnyen fel nem törhető, az egyesület penztárosa tudására becsel-telen tolvajjal, hogy a kulcs nála megszerelje (?)

7264 907. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbírósig mint telek-önnyvi hatóság közhírre teszi, hogy dr. Chilkó Sándor alsólendvai lakos végrehajtata — Bazsika Kati alsólendvalakosi lakos végrehajtást szvendelő eleni végrehajtási ügyében, az alsólend-va kir. járásbírósig területén levő:

- 1. a lendvalakosi 68. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 79. hrsz. a. felvett ingatlanból (15. sz. ház, udvar, kert és pajta Alsólakosban), való B. 9. alatti 460. rész jutalékára 165 K.;
- 2. az u. ottani 69. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 398. hrsz. a. felvett egész ingatlanból (szántó az Allosihsiban) való B. 11. alatti 1.8. rész jutalékára 24 K.;
- 3. az u. ottani 130. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 155 b. hrsz. a. felvett ingatlanból (legelő a Szorkalcaliban) való B. 36. alatti 9 2310 rész jutalékára 27 K.;
- 4. az u. ottani 150. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 384. hrsz. b. felvett ingatlanból (szántó a Tófalóirájában) való B. 8. alatti 1.15. rész jutalékára 33 K.;
- 5. az u. ottani 144. szítkiben felvett következő ingatlanokból való B. 10. alatti jutalékára, u. m.:

- a) a $\frac{1}{2}$ s. or 399. hrsz. a. felvettből (szántó az Allosihsiban) valóra 24 K.;
- b) a $\frac{1}{2}$ s. or 406. hrsz. a. felvettből (szántó ugyanott) valóra 13 K.;
- c) a $\frac{1}{2}$ s. or 413. hrsz. a. felvettből (szántó és rét a Szegeben) valóra 60 K.;
- d) a $\frac{1}{2}$ s. or 429. hrsz. a. felvettből (rét a Szegeben) valóra 1 K.;
- 6. az u. ottani 175. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 396. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó az Allosihsiban) való B. 19. alatti 1.18. rész jutalékára 24 K.;
- 7. u. ottani 179. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 143. hrsz. a. felvett ingatlanokból (szántó és rét a Karakaliban) való B. 7. alatti 1 15-öd rész jutalékára 182 K.;
- 8. az u. ottani 203. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 379. hrsz. a. felvett ingatlanból (szántó a Halászkutiban) való B. 9. alatti 8 180. rész jutalékára 97 K.;
- 9. az u. ottani 234. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 393. hrsz. a. felvett ingatlanból (legelő a Pusztalóiban) való B. 32. alatti 9 2310. rész jutalékára 16 K.;
- 10. az u. ottani 255. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 371 a. hrsz. a. felvett ingatlanból (legelő a Hosszuföld és Kisrét melkikében) való B. 31. alatti 9 2310. rész jutalékára 13 K.;
- 11. az u. ottani 369. szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 155 a. hrsz. a. felvett ingatlanból (legelő a Gygyverszeg mellet) való B. 31. alatti 9 2310. rész jutalékára 14 K. adóalapon ennél megállapított kiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. február 17. napján d. e. 10 órákor

Alsólendvalakos községahánál tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is elv. meg eladani.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok adóalapon való 10⁰-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. tc. 42. §-ban meghatározott árfoyalommal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbírósig telekönnyvi hatósága.

Alsólendván, 1907. évi nov. hó 8. án.

Biro, kir. albró.

HIRDETMÉNY.

A Muraszombatban székelő „Délvasmegeyi Takarékpénztár Részvénytársaság”-nak a fő-utczán levő palotájában

több földszinti bolthelyiség és több lakás

1908 évi július hó 1-től bérbé adandó.

Bővebb felvilágosítással szolgál az

igazgatóság.

6 1908. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági vjható az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ennél közhírre teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbírósigának 1907. évi V. 805 I. számú végzése következtében dr. Polivár Izidor ügyvéd által képviselt Blau Henrik javára Aranyos Erzsébet ellen 50 K. 18 f. s. jár. örök végrehajtást utján le- és felüljelölt és 800 K-va becsült kövekező ingóság, u. m.: piros 4 éves kanca-10 eladatik.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. járásbírósig 1907. V. 805 2. számú végzése folytán eddig összesen 17 K. 14 filléren bíróság már megállapított hárarelos költségek erejéig, Kerka-szt-Miklóson apáren házánál leendő megtartására

1908. január 29. napján d. u. 3 órája

határidőre kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenem elő megjegyzéssel hivatakn meg, hogy az érimet ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbb igéronek, szükség esetén becslésön alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felüljelöltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1908. január 13-án.

Andróseecz, bír. végrehajtó.

7382 1907. szám

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy az Alsólendvai takarékpénztár végrehajtata Gaál Kálmán ismeretlen tartózkodású végrehajtást szvendelő eleni 3000 K. tökekövetelés és jár. iranti vételi ügyében az alsólendvai kir. járásbírósig területén levő s Gaál Kálmánnak a bellatnczi 93 szítkiben $\frac{1}{2}$ s. or 70. hrsz. a. felvett egész ingatlanra (a tkönny szerint 14. az adóbizonyítvány szerint 96. népszerű számú ház, továbbá udvar) adóalapon 3907 koronában ezenem megállapított kiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

az 1908. február 14. napján d. e. 10 órákor

Bellatice községahánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladati fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésön 10⁰-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfoyalommal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbírósig tkvi hatósága.

Alsólendván, 1907. évi november hó 8-án.

Biro, kir. albró.

Eladó ház.

Hosszafaluban a Stepina-féle ház, mely áll három szoba, konyha és egy műhely-épületből,

örök árban eladó.

Bővebbet Stepina Antalnál Lendvaufalu.

Koporsódíszek

nagy választékban, olcsón kaphatók

Balkányi Ernőnél Alsólendván